

Ministereren paalægge de kommunale Raad at optage et Laan under Kommunens Garanti til Forrentning og Afdrag i et passende Antal Aar, for at faa anstiftet et særegent Varmeapparat. Det har nemlig vist sig meget vanskeligt under den nu gældende Lovgivning at faa særegne Varmeapparater anstiftede i de Kirker, der ikke kunne opvarmes ved almindelige Raskkelovne; men her hjemler altsaa Loven en rimelig Udvej, der gør det lettere i Fremtiden for Behoere, som have Kirker, der ikke kunne opvarmes ved almindelige Raskkelovne, at erholde et særligt Varmeapparat. Endelig opnaar man ved denne Lov, at Kommunalbestyrelserne, hvor de dertil maatte være villige, kunne paaligne de aarlige Beløb til Opvarmning pæfter Reglerne for Formue og Beslighed i de vedkommende Kommuner. Det er de væsentligste Ting, der opnaas ved denne Lov; de ere jo ikke store, men det er Forbedringer i den bestaaende Tilstand. I det hele taget vil jeg sige, at dette Forhold er jo af den Bestaafenhed, at det helst i alle Maader burde være Genstand for frivillig Overenskomst; men naar man nu en Gang har paakaldt Lovgivningsmagten, tror jeg ogsaa, jeg kan sige, at det, der her foreslaas, er Forbedringer i den bestaaende Tilstand.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de Iaf Udvalget foreslaaede Endringer og Lovforslaget til endelig Vedtagelse.

Anton Jensen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at motivere det Endringsforslaa, som jeg som Medlem af Udvalget har tilladt mig at stille til denne Sags 3dje Behandling, og som allerede er omtalt af den ærede Ordfører, nemlig at der indsettes i § 3 Linie 4 det lille Ord „skal“ i Stedet for „kan“. Det høje Ting vil lægge Mærke til, at det er ikke det samme Forslag om „kan“ og „skal“, som det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen) stillede til 2den Behandling, idet dette var til § 1 og angik Kirkesynetts Indflydelse paa Sagen, hvorimod det af mig stillede Endringsforslag som bekendt angaar § 3 og vedrører Kommunalbestyrelsens Forhold til Sagen. Men inden jeg gaar nærmere ind paa det, maa det være mig tilladt at fremsætte et lille Overblik over de Fordele, som Lovforslaget yder Sognemenighedens Medlemmer. Det kan vistelig ikke undgaa enhveres Opmærksomhed, som gennemlæser dette Lovforslag, at de Fordele, som hved, naar man sætter sig paa Sognemenighedernes Medlemmers Stade og ikke paa

Tiendevejernes Stade, ere grumme faa og grumme smaa. Lovforslaget bestaar af 10 Paragraffer. De to første Paragraffer eller omtrent Halvdelen af Lovforslaget ere i det væsentlige kun Gentagelser. Med Undtagelse af ganske uvæsentlige Ting, som ogsaa blev nævnt af den ærede Ordfører, navnlig Bestemmelsen om, at det kan tillades en Kommune at gøre et Laan til Opførelsen af et større Varmeapparat, og saa Bestemmelsen om Overshynt, der er omtalt i Lovforslagets § 1, ere disse 2 Paragraffer næsten en ordret Gentagelse af det, som findes i Loven af 7de Juni 1873, § 4, og de derefter følgende Paragraffer. Deraf følger altsaa, at den Forpligtelse, som nærværende Lovforslag paanøder, om jeg saa maa sige, Tiendevejen til at opstille Raskkelovne og det omtalte passende Ækivalent for saadanne, hvis et større Varmeapparat bliver opført, have vi i Forvejen, og disse Paragraffer yde altsaa i alt væsentligt intet nyt, intet ud over, hvad vi have i den bestaaende Lovgivning. Tværtimod finder jeg deri en Tilbagegang i Stedet for et Fremskridt. Jeg kan nemlig ikke være enig med den ærede Ordfører i, at det kan kaldes en Fremgang, naar Lovforslaget bestemmer, at der skal være Sikkerhed for 5 Aar, medens man i Loven af 1873 havde en Bestemmelse om, at naar Udgifterne til Varmemidler vare sikrede for 1 Aar med frivillige Sammenfud, kunde man træde en Raskkelovn opsat af Tiendevejen. Det er jo klart, at det er meget vanskeliggere at faa sikret Varmemidler til Varme for 5 Aar, end at faa dem sikrede for 1 Aar, og deraf følger ligefrem, at det nu bliver vanskeliggere for en Sognemenigheds Medlemmer at faa opsat Raskkelovn i deres Kirke. Jeg tillader mig derfor at betegne det som et Tilbagefald, naar man vil stille sig paa Menighedsmedlemmernes Standpunkt. De sidste 7 Paragraffer i Lovforslaget indeholde kun administrative Bestemmelser, s. Ets. om, hvorledes Betalingen skal fastsættes for Afbenyttelsen af Varme paa de Dage, da der udføres kirkelige Handlinger i Kirken, af hvem og for hvem der skal aflægges Regnskab, om Regnskabet Revision og Decision, om hvem der skal sørge for Brandselets Tilvejebringelse, for Opfyrring samt for Varmeindretningens Pasning og Renholdelse o. s. v., om at der skal fordres Bevilling paa Finansloven til saakundig Hjælp for Ministeriet med Hensyn til Kirkerne henstandsmaessige Opvarmning, og at der skal indrømmes Tiendevejen passende Lempelser med Hensyn til Arbejdsfordeling o. s. v., men der opnaas ingen som